

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0001 van 7 januari 2013
in de zaak 2010/0456/SA/1/0424

In zake:

mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dirk VANSCHOUBROEK
kantoor houdende te 9700 Oudenaarde, Hoogstraat 38
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Paul AERTS
kantoor houdende te 9000 Gent, Coupure 5
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 28 mei 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, afdeling Oost-Vlaanderen, van 19 april 2010 waarbij aan het gemeentebestuur van Kruishoutem onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend wordt voor het rooien van één boom.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 september 2010.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Geen van de partijen is verschenen. De behandeling van de zaak is uitgesteld naar de openbare terechtzitting van 4 oktober 2010 en de raadslieden van beide partijen zijn hierover per e-mail geïnformeerd.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wesley DESMET, die loco advocaat Dirk VANSCHOUBROEK verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Inneke BOCKSTAELE, die loco advocaat Paul AERTS verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 4 februari 2010 (datum ontvangstbewijs) dient het gemeentebestuur van Kruishoutem bij de verwerende partij een aanvraag in om een stedenbouwkundige vergunning te bekomen voor *“het rooien van één boom”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgesteld gewestplan Oudenaarde-Algemeen, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 29 oktober 1999, gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De te rooien boom maakt deel uit van een houtkant, tussen een weide en de gracht naast de [REDACTED]. Ter hoogte van de boom is de gracht ingebuisd. Uit de bij de aanvraag gevoegde beschrijvende nota blijkt dat de wortels van de boom, die een stamomtrek heeft die varieert tussen 1,30 en 1,50 meter, in een rioolbuis vergroeid zijn, waardoor de vlotte afwatering wordt verhinderd. De rioolbuis zal ook definitief verwijderd worden, omdat zij geen nut meer heeft.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kruishoutem adviseert niet.

Het departement Landbouw en Visserij, cel Duurzame Landbouwonwikkeling, adviseert gunstig op 9 februari 2010.

Op 19 april 2010 verleent de verwerende partij als volgt de aangevraagde stedenbouwkundige vergunning, op voorwaarde van heraanplanting in het eerstvolgende plantseizoen, volgend op de verwijdering van de rioolbuis, met een streekeigen exemplaar naar keuze:

“ ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De rooiing van de boom brengt de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang.

ALGEMENE CONCLUSIE

De vergunning kan verleend worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep niet.

De Raad onderzoekt ambtshalve de ontvankelijkheid van een beroep, ook bij gebreke van excepties daarover.

De Raad oordeelt echter dat dit onderzoek alleen nodig is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet afgeleid worden dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij beschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

“ ...

5. Zolang ten gronde geen beslissing genomen is en de vergunningsbeslissing al dan niet vernietigd is, dient bij wijze van voorlopige voorziening de schorsing van de vergunningsbeslissing te worden bevolen.

Indien de beslissing niet geschorst zou zijn, zou verweerster immers over de mogelijkheid beschikken om over te gaan tot uitvoering, zodoende dat de boom toch gerooid wordt. Dit zou mede onmiddellijk als nadeel hebben dat derden vrijuit de weide kunnen betreden, al dan niet met voertuigen, waarvan de spoorvorming de bodemvastheid zou kunnen destabiliseren. Bovendien zou dit nadelen voor de waterhuishouding met zich brengen en zou dit oorzaak kunnen zijn van het afkalven van de gracht, wegens instabiliteit van de bodem na het verwijderen van de boom.

...”

2.

De verwerende partij repliceert hierop als volgt:

“ ...

MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

1. Volgens verzoekende partij zouden derden na het rooien van de boom vrijuit de weide kunnen betreden, “al dan niet met voertuigen, waarvan de spoorvorming de bodemvastheid zou kunnen destabiliseren. Bovendien zou dit nadelen voor de waterhuishouding met zich brengen en zou dit oorzaak kunnen zijn van het afkalven van de gracht, wegens instabiliteit van de bodem na het verwijderen van de boom”.
2. Om te voldoen aan de voorwaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dienen de ingeroepen nadelen met concrete gegevens bewezen te worden.

Het volstaat niet een aantal nadelen louter als affirmatief weer te geven zonder de ernst en de juistheid ervan aan te tonen.

Uit het voorgelegde fotomateriaal blijkt dat de eigendom van verzoekende partij over de volledige lengte is afgesloten met draad. Dit zal na het rooien van de boom niet anders zijn. Derden kunnen op die plaats het perceel van verzoekende partij niet eens betreden.

Bovendien blijkt uit de beschrijvende nota van de aanvrager dat de gemeente KRUISSHOUTEM de nutteloze inbuizing van de gracht wenst ongedaan te maken. De gracht zal ter hoogte van de boom derhalve worden opengemaakt. Los van de aanwezigheid van de draadafsluiting kunnen derden dan ook op de plaats van de gerooide boom geenszins de eigendom van verzoekende partij betreden “al dan niet met voertuigen”.

De bewering dat het rooien van de boom nadelen zou hebben voor de waterhuishouding en de oorzaak zou kunnen zijn van het afkalven van de gracht, is een loutere bewering die op niets is gesteund en zeker niet met concrete gegevens wordt ondersteund. Tevens wordt niet aangetoond welk nadeel verzoekende partij hierdoor zou kunnen lijden aangezien de gracht volledig op het openbaar domein is gelegen. Bovendien komt het aan het openbaar bestuur toe om in voorkomend geval de nodige maatregelen te nemen.

3. Ook aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is derhalve niet voldaan.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, ook in diezelfde zin mag begrepen worden (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij:

- a. aan toont dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondergaan, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden,
- b. en dat zij de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel moet aantonen.

Dit alles moet de verzoekende partij doen met in het inleidend verzoekschrift vermelde concrete feiten en gegevens en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten. Met later, voor of tijdens de openbare terechtzitting, bijgebrachte feiten en/of verklaringen kan de Raad geen rekening houden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partij beroept zich op de volgende elementen om “het moeilijk te herstellen ernstig nadeel” aan te tonen:

- 1) de mogelijkheid voor derden om vrijuit haar weide te betreden, al dan niet met voertuigen, met eventuele spoorvorming als gevolg
- 2) de waterhuishouding.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij duidelijk alleen problemen ‘veronderstelt’, maar hypothesen kunnen niet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel gekwalificeerd worden.

Uit de bij de aanvraag gevoegde foto’s blijkt overigens dat de door de verzoekende partij bedoelde weide aan de straatzijde afgespannen is met een draadafsluiting tussen betonnen palen, zodat het voor derden onmogelijk is de weide te betreden: de verzoekende partij kan “*de mogelijkheid voor derden om vrijuit haar weide te betreden*” dan ook niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel invoeren.

Bovendien vreest de verzoekende partij dat “*de mogelijkheid voor derden om vrijuit haar weide te betreden*” zelfs voor voertuigen geldt, terwijl de inbuizing van de gracht ter hoogte van de te rooien boom ongedaan gemaakt zal worden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en de bestreden beslissing bovendien ook nog als op voorwaarde “de heraanplanting, in het eerstvolgende plantseizoen, volgend op de verwijdering van de rioolbuis, met een streekeigen exemplaar naar keuze” als voorwaarde stelt.

De verzoekende partij geeft verder niet concreet aan waaruit de aard en de omvang bestaat van het voor haar persoonlijk te verwachten nadeel in verband met de waterhuishouding. Evenmin toont zij aan hoe het eventuele afkalven van de gracht haar persoonlijk zal raken.

De uiteenzetting van de verzoekende partij bevat bijgevolg geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorig onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 januari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,
met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS